

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 11 april 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 27 januari 2016 inzake afwijzing van het dispensatieverzoek van appellant voor toegang tot het bachelor-3 werkcollege.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij brief van 26 februari 2016, ontvangen door het college op 3 maart 2016, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 27 januari 2016, waarbij aan hem geen dispensatie is verleend van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege. Op 24 maart 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 11 april 2016, waar appellant ter zitting verscheen, bijgestaan door zijn gemachtigde Verweerder werd vertegenwoordigd door, secretaris examencommissie ESE.

II. Motivering

1. Appellant heeft verweerder verzocht om hem dispensatie te verlenen van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen omdat appellant niet aan de toegangseisen (compleet afgerond bachelor-1 en -2) voldoet en het dispensatieverzoek niet voldoende grond biedt voor het verlenen van dispensatie. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.
In beroep voert appellant -kort samengevat- aan dat hij vanwege zijn ziekte niet heeft kunnen voldoen aan de toegangseisen. Hij wijst op de impact die zijn ziekte heeft gehad op zijn studievoortgang. In de perioden dat zijn gezondheid hem niet in de steek liet behaalde hij naar zijn zeggen goede studieresultaten. Appellant is van mening dat zijn voorkennis voor het werkcollege van voldoende niveau is. Hij is van mening dat de kennis van de nog ontbrekende vakken van het tweede jaar (Accounting en Finance 1) niet noodzakelijk is voor het werkcollege. Naar zijn verwachting kan hij in de komende zomerperiode alle nog openstaande vakken afronden, waarna hij in september 2016 met zijn master wil beginnen. Daarnaast gevraagd door het college geeft appellant ter zitting aan dat hij van het derde jaar nog de bachelorscriptie en de minor open heeft staan. Appellant vraagt om hem nog een kans te geven.
2. Verweerder betoogt dat alle kennis die vergaard is in het eerste en tweede jaar van de bacheloropleiding in het werkcollege in het derde jaar wordt gecombineerd en getoetst. De toelatingseisen voor het werkcollege, zoals vastgelegd in de OER van de opleiding, zijn het met goed gevolg hebben afgerond van alle vakken van het eerste en tweede jaar. Naar het oordeel van verweerder mist appellant nog teveel vakken en daarmee teveel noodzakelijke voorkennis om nu al toegelaten te kunnen worden tot het werkcollege. Van het eerste jaar mist appellant nog 12 credits en van het tweede jaar nog 16 credits.

Het weegt voor verweerder uitermate zwaar dat het eerste bachelorjaar nog niet is afgerond. Ter zitting merkt verweerder op dat de examencommissie van meet af aan rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellant. Aan hem is bij zeer hoge uitzondering tot tweemaal toe dispensatie verleend van de bsa norm, waardoor appellant zijn studie telkens kon vervolgen. Verweerder merkt op dat de studieachterstand van appellant zodanig is dat hem ditmaal geen dispensatie kan worden verleend. Aan appellant werd begin oktober het dringende advies c.q. opdracht gegeven zich na ieder studieblok te melden bij de studieadviseur om zijn studievoortgang te bespreken. Verweerder heeft moeten constateren dat appellant pas in januari 2016 contact opnam met de studieadviseur. Ter zitting geeft appellant aan dat hij ervan uitging dat desbetreffend advies vrijblijvend was. Bovendien was hij gefixeerd op zijn studie, aldus appellant.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht het dispensatieverzoek van appellant voor toegang tot het werkcollege heeft kunnen afwijzen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

De regeling met betrekking tot toelating tot het werkcollege in het derde jaar van de opleiding is vastgelegd in artikel 11, tweede lid van de onderwijs- en examenregeling (OER) van de faculteit. Niet in geding is dat appellant niet voldoet aan de toegangseisen. Vast staat dat appellant nog diverse bachelorvakken van het eerste en tweede jaar heeft te doen alvorens hij aan de toelatingseisen voldoet.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom op het verzoek van appellant afwijzend is beslist. Naar het oordeel van het college bestaat er geen grond voor het oordeel dat de door appellant naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden verweerder tot een ander besluit hadden moeten brengen. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen de veelheid aan studiepunten die appellant nog mist over elk van de drie bachelorjaren.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat het bestreden besluit niet in stand zou kunnen blijven en dat voor appellant een uitzondering op de regels gemaakt zou moeten worden. Met zijn besluit van 27 januari 2016 heeft verweerder niet gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.